

Zamyslenie

Keď niekto, koho milujeme, vysloví vetu „Hanbím sa za teba“, tie slová nám môžu ublížiť viac, než keby sme od toho človeka dostali facku. Vyvolajú pocit sklamaní, ba dokonca zrady. No predstavme si, že by nám Pán Ježiš v posledný deň osobne povedal to isté: „Hanbím sa za teba.“

Lebo ktokoľvek by sa hanbil za mňa a za moje slová v tomto pokolení cudzoložnom a hriešnom,

za toho sa bude aj Syn človeka hanbiť, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmi.

Marek 8:38

Ježiš tieto slová adresoval tak davom, ako aj svojim dvanástim učeníkom. Už vo verši 34 zreteľne vysvetľuje, že ktokoľvek, kto by ho chcel nasledovať, musí byť pripravený vziať na seba svoj kríž. Keď sme tento verš študovali (Solas číslo 53), zistili sme, že výraz „vziať na seba kríž“ znamená byť pripravený trpieť pre Spasiteľa. V skutočnosti pre ľudí tých dní predstavoval kríž nástroj mučenia, ktorý prirodzene viedol k strašnej smrti. Čítame teda, že pre svoju vieru je spasiteľne veriaci volaný čeliť určitému utrpeniu. Prinajmenšom sa stretne s určitým podozrievaním zo strany ostatných a často sa môže stať, že bude nepochopený. To môže byť pre človeka veľmi bolestivá skúsenosť. Život pre Krista môže viesť k odmietnutiu a nepriateľstvu dokonca aj od priateľov. Občas môže byť takýto veriaci aj predmetom zosmiešňovania. V niektorých krajinách môže kresťan očakávať fyzické utrpenie a v niektorých extrémnych prípadoch aj mučenícku smrť. Spôsob, akým ľudia trpia pre Krista sa teda líši v závislosti od krajiny a ľudí, ktorí v nej žijú. Napriek tomu Ježiš zreteľne vyslovil, že každý, kto ho chce nasledovať, musí byť pripravený zaplatiť túto cenu.

Čo by však, odhliadnuc od nášho inštinktívneho strachu, stojac zoči-voči utrpeniu akéhokoľvek druhu, mohlo spôsobiť, že sa niekto bude hanbiť vziať na seba svoj kríž? Odpoveď nájdeme vo verši 38: „Ktokoľvek by sa hanbil za mňa a za moje slová...“ Žiaľ, často sa stáva, že keď niekto odmietne nasledovať Ježiša, je to preto, že sa za neho hanbí. Pokúsme sa vysvetliť si túto predstavu, koncept. Zamyslime sa nad Ježišom v čase jeho utrpenia. Pamätajme, že on je Boží Syn, ktorý sa stal človekom nato, aby získal pre hriešnikov záchranu a vykúpenie. Preto ako dokonalému človeku bol pre neho život uprostred hriešnych mužov a žien sám osebe príčinou veľkého utrpenia. No čo sa nás týka, s nami je to celkom inak, pretože my sme vždy žili v tomto hriešnom svete – nič iné nepoznáme a navyše, aj sami sme boli hriešnici. Aký strašný a šokujúci teda mohol byť život medzi hriešnikmi pre toho, ktorý bol sám nevinný, čistý od akéhokoľvek previnenia a dokonalý v každom zmysle slova. Nielenže musel pre hriech všade okolo neho trpieť, ale väčšina ľudí, ktorých stretol, jeho posolstvo lásky, nádeje a milosti odmietlo. Ako vieme, jeho slová boli nielenže odmietnuté, ale aj on sám bol opovrhnutý. Zaobchádzalo sa s ním zle a nakoniec bol pribitý na kríž, aby zomrel. To bola odpoveď zlého, skazeného sveta voči Božiemu Synovi a voči krížu, na ktorom visel nahý, zatiaľ čo okoloidúci sa mu posmievali.

Čo však musíme mať vždy na pamäti je, že všetko to ponižovanie, utrpenie a hanbu znášal z lásky k zlým, hriešnym mužom a ženám, akými sme my ľudia. Vedel, že neexistuje iný spôsob, iná cesta, ako nás prinavrátiť späť k Bohu, než prostredníctvom krutých utrpení, ktoré znášal na kríži namiesto hriešnikov. Možno pochopíme, prečo Ježiš tak dôrazne trvá na tom, že tí, ktorí chcú byť jeho nasledovníkmi, musia byť pripravení za neho trpieť. Nasledovanie Ježiša znamená kráčať v jeho stopách v tom zmysle, že sa stotožníme s ním a prijmeme to, že aj nami môžu opovrhovať a odmietať nás, tak ako jeho. Hanbiť sa za neho znamená odmietnuť ohrozenie svojej povesti, odmietnuť riskovať, že budeme nepochopení, že sa nám budú vysmievvať a že budeme stáť na okraji spoločnosti.

A čím to je, že sa človek hanbí za Pána Ježiša a jeho slová? Okrem strachu je to tiež pýcha. Znamená to byť nepripravený pokoriť sa pre neho. Pyšný človek si pomyslí, že za každú cenu musí chrániť svoju česť, dôstojnosť a povesť na tomto svete. No všimli ste si, ako Pán opísal ľudí tej doby? Vo verši 38 ich nazýva cudzoložníkmi (čo znamená, že sú neverní Bohu) a hriešnikmi. Myslíte si, že by ľudí našej doby opísal inak? Som si istý, že nie. My, muži a ženy 21. storočia, sme stále nevernou a hriešnou generáciou. Čo s tým teda chceme urobiť? Chceme sa pokoriť a kráčať v stopách toho, ktorým ľudia pohrdali a ktorého odmietali, bez ohľadu na to, čo nás to môže stáť? Alebo sa radšej stiahneme, pretože pre našu pýchu nie sme ochotní podstúpiť utrpenie zapríčinené touto voľbou? Stredná cesta neexistuje. Pán Ježiš neprijme za svojich učeníkov tých, ktorí si chcú chrániť vlastnú povesť, aby sa páčili svojim blízkym. Buď nasledujeme ukrižovaného Krista snažiac sa žiť v poslušnosti jeho slovu, alebo ideme spolu s davom, ktorý nežije v poslušnosti Písma a je Bohu neverný.

Nesmieme si myslieť, že sa tomuto rozhodnutiu môžeme vyhnúť tým, že sa budeme ukrývať v kostole. Výzva nasledovať Pána nemá nič spoločné s navštevovaním kostola a nasledovaním učenia a tradícií, ktoré tam počujeme. Nie, to nie je to, čo znamená byť pravým kresťanom a zobrať na seba svoj kríž. Skutočný, pravý kresťan je skôr niekto, kto nasleduje Ježiša Krista a snaží sa žiť pokorný život pre neho, nech to stojí čokoľvek.

Drahí čitatelia, dovoľte mi opýtať sa vás: keď vás Ježiš volá, aby ste ho nasledovali, tak odolávate, vzpierate sa –, pretože sa hanbíte ho nasledovať na ceste utrpenia a poníženia? Bojíte sa, že ak vezmete na seba svoj kríž, pridete o dobrú povesť a možno aj o priateľov? Nuž, v našom verši nám Pán Ježiš pripomína, že jedného dňa sa vráti na zem. Už však nie ako pokorný tesár z Nazareta, ale v sláve svojho nebeského Otca. Áno, Pán Ježiš sa vráti na nebeských oblakoch sprevádzaný zástupom anjelov. Tí, ktorí dobrovoľne prijali Pána Ježiša do svojich srdc a nasledovali ho na ceste sebazaprenia, nesúc svoj kríž, budú osobne prijatí v sláve. Strávia večnosť v nebi v novom, oslávenom tele. No tí, ktorí sa za neho hanbili a neboli ochotní nasledovať Spasiteľa aj za cenu utrpenia a poníženia, tí prídu na to, že sa v ten deň za nich bude hanbiť aj on sám. Ježiš nám dnes hovorí: „Hľa, nehanbil som sa za vás, keď som trpel hrôzami kríža a bol som vydaný na smrť ako podlý zločinec namiesto hriešnikov. To sa za mňa tak hanbíte, že sa odvraciate od môjho úžasného a milostivého pozvania nasledovať ma kvôli tým niekoľkým rokom, ktoré vás na tejto zemi (možno) ešte čakajú? Ak sa za mňa hanbíte, potom sa budem hanbiť aj ja za vás v ten deň a v mojom slávnom kráľovstve pre vás nebude miesto.“

Drahý priateľ, nechcel by si radšej, než byť navždy zavrhnutý, prijať Spasiteľa a jeho láskyplné zaslúbenie, padnúť pod kríž a prosiť ho, aby vstúpil do tvojho života a prevzal nad ním kontrolu?